

skulde foretages for en vis bestemt Sum. Her foreligger der ganske vist nogen Difference mellem Ordspørrens Udtalelser og Udtalelserne af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de løbende Indtægter i Theatrets Kasse, selv om de overskride de kalkulerede Belsøb, som fremkomme efter Texten, efter det approberede Regulativ og Budget, maa anvendes til Dækning af de løbende Udgifter i Theateraaret, selv om disse ogsaa maatte overskride det approberede Budget, indenfor Theateraarets Grændser. Jeg vil nu sige, at, skulde der komme et eller andet Tilfælde, hvor Indtægten af Forestillingerne falder — som ved Landesorg, eller naar Theatret af andre saadanne Grunde lukkes —, er jeg overbevist om, at Beholdningerne vilde ligge der og saa vilde man uden Bevilling, — saaledes siger det ærede Medlem — i det Tilfælde kunne raade over Kapitalformuen, men der er her den Forskjel, at i det Tilfælde vilde jeg sige, at jeg vilde betragte det som en Selsøjlge, at den ærede Minister greb til Kassebeholdningen, men søgte særlig Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for den extraordinære Indtægt ved Forbrug af Kapitalformuen, og jeg er overbevist om, at, naar der tilskydes indenfor disse Grændser til at raade Bod paa den manglende Indtægt, fremkaldt ved saadanne Forhold, vilde ingen Røst have sig mod en saadan Brug. Altsaa faktisk er min Betragtning den samme som det ærede Medlems, kun at jeg i dette Tilfælde vil forlange formelt, at der skulde søges Bevilling, hvorimod det ærede Medlem mente, at der i saadanne Tilfælde indenfor disse Grændser, kunde tages uden Bevilling. Det er den eneste Forskjel i Opfattelsen af dette Spørgsmaal mellem det ærede Medlem og mig. Det ligger imidlertid i dette Dieblit ikke saa skarpt for og vil heller ikke komme frem i denne Forbindelse. Derfor vil jeg gjentagende betone, at det, hvorom jeg og hele Udvalget selvfølgelig ere enige, er, at den ærede Minister mangler Berettigelse til at bruge de 38,500 Rd. Naar nu den ærede Minister i Stedet for at holde sig til dette Kjernepunkt giver sig til at uvikle, hvilken vanskelig Stilling han har, hvor nødvendigt det er for ham at bruge dette Belsøb og strax at bruge det, saa er det Spørgsmaal, der slet ikke ligge for til Forhandling i dette Endringsforslag, det ærede Medlem (Scavenius) nævnte det Samme, som jeg har antydet, at, hvis Forslaget havde ligget for saaledes, vilde der ikke være blevet Enighed i Udvalget om at negte det. Der er vistnok Medlemmer, som da vilde være gaaede med den ærede Minister. Det antydede jeg før, men det foreligger ikke. Nu siger den ærede Minister selv, at det stiller sig tvivlsomt med Hensyn til de 38,500 Rd. Svad er da naturligere, end at han vover at udgive dem, men paa Tillægsbevillingsloven søger Bemyndigelse. Det er dette, det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds

(Scavenius) forlanger; det er dette, som Udvalget i det Hele maatte kunne forlange, for at Alt skulde være formelt oplyst. Hvor vidt man da vilde gaa ind paa Bevillingen eller erkende, at man vilde tage imod den forøgede Udgift, er igjen et andet Spørgsmaal. Det er naturligt, at det vilde falde en hel Del for Brystet, at man strax kom til saa væsentlig at overskride et Belsøb, hvorom der i sin Tid blev udtalt, at det nok skulde holdes indenfor disse Grændser. Og jeg skal gaa videre: Kan den ærede Minister nu bruge de 38,500 Rd. paa den Maade, saa kan han bruge hele Kapitalkontoen, 130,000 Rd., paa samme Maade, uden at spørge Rigsdagen, og saa vil man have en Theaterbygning med Udstyr, der ikke har kostet 470,000 Rd. plus den gamle Bygning, hvilket er omtrent 500,000 Rd., men har kostet 630,000 Rd., uden at den bevilgende Myndighed har faaet Stemme med derom. Den Theori, den ærede Minister nu anlægger, kunde føre dertil. Har Nogen, fra hvilken Betragtning man end vil gaa ud, tænkt paa, at Sligt kunde lade sig gjøre? Den ærede Minister maa ikke tro, at han under de Forhold vilde have faaet 50,000 Rd. aarlig i de sidste 5 Aar bevilgede til Theatret, dersom der nogeninde fra nogen Side i Skrift eller Tale havde lydt en saadan Betragtning. Nei, man har høvdet, at man har villet unde Theatret en Slags Glæde af, at dens Drift ogsaa i den Henseende bar en pekuniær Frugt, og man har lagt Betydningen paa, at det kunde være ønskeligt for Theatret at have en saadan Reservebeholdning, naar man skulde navnlig nu til næste Aar opgjøre hele Theatrets Stilling og undersøge, under hvilke Vilkaar det skulde arbeide videre. Det har man høvdet. Gaar det nu bort paa Grund af Forhold, som slet ikke ere forelagte Bevillingsmyndigheden, da ere alle Forudsætninger fjorte tilside. Jeg antager saaledes at have forstyret den høitagede Ministers Glæde over at opdage den Uoverensstemmelse, som han tror er tilstede i Udvalget. Den kan ikke være tilstede om selve det Spørgsmaal, der her ligger for til Afstemning.

Ministeren for Kirke. og Undervisningsvæsenet:

Jeg begjærede blot Ordet i Anledning af en Uttring fra den ærede Ordspører; idet han med en saa overordentlig Styrke fremhævede det, som han kaldte det, høist Besynderlige i at ville lægge nogen Bægt paa, hvad der stod i en Lov, som ikke blev antagen. Det er en høist besynderlig Opfattelse af, hvad jeg umiddelbart foran havde ytret. Det, som jeg lagde Bægt paa, og som jeg tror med Føje at maatte lægge Bægt paa, var, hvad der staa eller ikke staa i de Bestemmelser, som nu ere gjældende for Theatret i indberørende femaarige Perioder, og jeg har atter og atter gjentaget, at,